

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové, a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Z. V.**, zastoupeného **Z. V.**, proti žalovaným: **1) Česká republika - Obvodní soud pro Prahu 4**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, **2) Česká republika - Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem a proti nečinnosti žalovaných, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem,

t a k t o :

Předsedkyně senátu Krajského soudu v Praze JUDr. Eva Havlová **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 150/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonnými zásahy a na ochranu proti nečinnosti opakovaně doplňovanou a rozšiřovanou. Předmětem této žaloby byla zejména otázka vyznačení doložky právní moci na usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 7. 6. 2007, č. j. 7 C 8/93 - 1798, dále postup a přípisy žalovaného ad 1) ve věci vedené tímto soudem pod Spr 2297/2002 a postup a přípisy žalovaného ad 2) ve věci vedené pod Spr 2239/2008. Dne 29. 9. 2008 se na základě výzvy městského soudu k odstranění vad podání dostavili zástupkyně žalobce společně se žalobcem. Do protokolu zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce trvá na obsahu podání tak, jak je v nich uvedeno.

Městský soud navrhl z důvodu objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů městského soudu přikázání věci jinému soudu. Tomuto návrhu Nejvyšší správní soud vyhověl a usnesením ze dne 26. 11. 2008, č. j. Nad 31/2008 - 80 věc podle ust. § 9 odst. 1 s. ř. s. přikázal Krajskému soudu v Praze. Dne 19. 1. 2009 vyzvala předsedkyně senátu JUDr. Eva Havlová žalobce, aby sdělil, zda žádá, vzhledem k právní složitosti záležitosti a nutnosti doplnit a upřesnit podání tak, aby splňovalo požadavky ust. § 37 odst. 3 s. ř. s., aby mu byl ustanoven zástupcem advokát. Žalobce podáním ze dne 4. 2. 2009 vznesl námitku podjatosti JUDr. Evy Havlové. Z poněkud nekonzistentního a zčásti nesrozumitelného podání vyplynulo, že důvodem této námítky je nepřátelský poměr soudkyně k jeho zástupkyni Z. V., která je v „zásahu“ (takto označil žalobce přípis zaslaný mu soudem) ze dne 19. 1. 2009 podle názoru žalobce ignorována. V podáních ze dne 9. 2., 11. 2. a 18. 2. 2009 mimo jiné uvedl, že JUDr. Eva Havlová působí u „stranných organizačních složek jednoho a téhož zažalovaného subjektu, tj. České republiky“ a upozornil na extrémně svévolné poučení ze dne 29. 9. 2008. Z obsahu podání je jednoznačně zřejmá vůle žalobce být i nadále v řízení o žalobě zastupován Z. V.

Ve vyjádření k námitce podjatosti JUDr. Eva Havlová uvedla, že jí nejsou známy žádné okolnosti, pro které by byla vyloučena z projednávání věci.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle odst. 5 citovaného ustanovení musí účastník řízení vznášející námitku podjatosti tuto zdůvodnit a uvést konkrétní skutečnosti, z nichž podjatost soudce dovozuje.

Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ust. § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána jinému soudu, resp. soudci, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl. Pokud žalobce zpochybňuje nepodjatost a nezávislost předsedkyně senátu JUDr. Evy Havlové z důvodu údajného nepřátelského poměru vůči jeho zástupkyni, pak tato skutečnost v žádném případě ze spisu nevyplývá. Pokud by v dané fázi řízení před krajským soudem byl žalobce zastupován Z. V., ani z případného procesního pochybení při doručování výzvy ze dne 19. 1. 2009, která byla zaslána pouze žalobci, nelze dovozovat možnou existenci negativního vztahu ke Z. V. Z dalších podání žalobce je zřejmé, že s obsahem výzvy byl seznámen, reagoval na ni zvoleným způsobem, a tudíž postupem soudu při doručování nebyl na svých právech nijak zkrácen.

Nejvyšší správní soud k věci dále dodává, že předsedkyně senátu JUDr. Eva Havlová vedena snahou o zajištění účelné a efektivní ochrany práv žalobce v soudním řízení nepochybila, když jej upozornila na právní složitost věci a navrhla mu možnost ustanovení advokáta jako bezplatného právního zástupce, neboť vzhledem k výsledku jednání ze dne 29. 9. 2008 a obsahu dalších podání žalobce je zřejmé, že vady podání a důsledky těchto vad, na něž byla Z. V. i žalobce upozorněni, nebyly odstraněny.

Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr JUDr. Evy Havlové k věci nebo k účastníkům řízení, námitka odůvodněna nebyla, stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti nezjistil. Okolnosti, ze kterých žalobce dovozuje podjatost, tak nelze bez přistoupení dalších faktů považovat za skutečnosti, jež by svědčily o existenci zvláštního poměru JUDr. Evy Havlové k žalobci, žalovaným či k věci samé, pro něž by měl mít Nejvyšší správní soud pochybnosti o její nepodjatosti. S ohledem na

výše uvedené rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Pokud jde o označení žalovaných, je v řízeních o ochraně proti nečinnosti správního orgánu a o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu žalovaný určen tvrzením žalobce (§ 79 odst. 2, § 83 s. ř. s.; k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2003, č. j. Na 249/2003 - 9, publ. pod č. 19/2003 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2004, č. j. 3 Ans 2/2004 - 60). Proto Nejvyšší správní soud respektoval žalobcem mnohokrát zdůrazňované označení žalovaných „Česká republika – Obvodní soud pro Prahu 4“ a „Česká republika – Městský soud v Praze“.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu